

BAZNĪCAS ZIŅAS

ŅUJORKAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES
IZDEVUMS

2021.g.

novembris

71. gads Nr.5

Arhibīskape Lauma Zušēvica atkal ievēlēta amatā

Mīļie, ļoti cienītie, uzticīgie Dieva darba darītāji, mīļie draugi! Bez Kristus vispirms, bet arī bez jums, es nenieka nespēju darīt. Viņš vīna koks, mēs tie zari. Ja no Viņa atdalāmies? Mūsos neieplūst dzīvības nesošais, augļiem tik vajadzīgais spēks. Līdzīgi mūsu Baznīcā! Tikai vienoti Viņā un labā sadarbībā, notiek darbs, kas nes svētīgus augļus visai mūsu Baznīcai.

Bez jūsu palīdzības, lūgšanām un tik daudzveidīgiem talantiem mēs būtu kaut kāda Baznīca, bet ne tā, kuŗu mīlam un kuŗa vēl ceram būt! Tai vienmēr jābūt reformējošai, dzīvai, patiesai, piedodošai un arī atjautīgai. Tādi kādi esat jūs! Dievam pateicos par katru no jums!

No sirds pateicos par jūsu uzticību. Solos mēģināt labāk vadīt, mācīties no pieredzes, vairāk uzdrīkstēties idejas pārvērst darbos! Kaut kad rakstīšu grāmatu ar nosaukumu: Ar visām kļūdām! Ieejot nākamajā kalpošanas posmā lūgšu Dievam atklāt kā tās izlabot pirms to prasu no jums.

Ticībā, cerībā un mīlestībā kopā ar savām draudzēm un visu Baznīcu apliecināsim to, kas rītdienas lozungs:

“Citu pamatu neviens nevar likt kā to, kas jau likts, un tas ir Jēzus Kristus.” I Kor. 3:11) Viņam lai slava un gods mūžīgi! Dziļā pateicībā un patiesā cieņā Kristus mīlestībā vienota ar jums,
Jūsu + Lauma

Ījabs 38:1 Un Tas Kungs no tuksneša vētras mākoņa atbildēja Ījabam.

Dziedam korāli "Es zinu dzīvo Glābējs mans," kā ierāmējumu šī rīta pārdomām par Dieva vārdu vēsti Ījaba grāmatā. Un korāļa pirmā rinda citē Ījaba liecību, kas ir tik pārlicinoša, jo ziņām cik lielas nelaimes Ījabs piedzīvojis: “Es zinu, ka mans glābējs ir dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pāri pār pīšļiem, un pēc tam, es tomēr skatīšu Dievu. Tiešām, es Viņu skatīšu sev par glābiņu un manas acis Viņu redzēs un ne jau kā svešinieku un pretinieku, viņu, pēc kuŗa mana sirds manās krūtīs tā noilgojusies!”

Ar Ījabu grāmatu sāku nopietnāk cīnīties, kad uzņēmos to mācīt Latvijas universitātes teoloģijas fakultātē 1991. gadā. Teologu starpā Ījaba grāmata izceļas kā izaicinājums risināt grūtu problēmu — ja Dievs ir labs, kāpēc labam jācieš? 20. g.s. ebreju filozofs Mārtiņš Būbers Ījaba grāmatas Dieva rakstura problēmu nostatījis šādi: “Ījabadam nav vairs viena vienīga ticība Dievam un taisnībai. Ījabs tic taisnīgumam

par spīti tam, ka tic Dievam, un tic Dievam par spīti tam, ka tic taisnīgumam.”

Kamēr mums vēlās pāri pandēmijas smagākais vilnis griezos pie Ījaba grāmatas, jo mēs visi varējām kādā mērā sevi iedomāties Ījaba lomā. Visi vai nu cietām vai baidījāmies no ciešanām un ciešanās un bailēs meklējām kā uzturēt un atjaunot attiecības ar

Dievu. Pēdējā laikā, kad pašam bijuši nopietni veselības pārbaudījumi, Ījaba grāmata izraisa pārdomas par savu mirstību un Dieva nemirstību. Atcerēsimies Ījaba stāsta galvenos vilcienus.

Ījabs dzīvoja senos tuvajos austrumos. Viņš bija labs un ticīgs ar priekšzīmīgu garīgu dzīvi. Viņam bija sieva un septiņi dēli un trīs meitas un Dievs bija viņu bagātīgi apveltījis ar visādām laicīgām dāva-nām. Dievs no debesīm uz Ījaba skatījās ar mīlestību un lepnumu.

Bet tad Sātans, kam vārds ebrejiski nozīmē “Pretinieks”,

Dievs atbild Ījabadam – Bleiks, 18. g.s.

Dievu apciemoja. Dievs Sātanam prasa, vai redzējis Ījabu, Dieva iemīļoto kalpu? Dievs Ījabu uzslavē sakot, ka visā pasaulē nav cits tik labs un ticīgs cilvēks. Bet Pretinieks Dievam pretojās un saka, ka Ījabs ir labs un ticīgs, tikai tādēļ, ka viņam tik labi klājas. Ja viņu piemeklētu grūtāki laiki, tad Ījabs ticību noraidīs un Dievam pagriezīs muguru. Dievs ļauj Sātanam Ījabu pārbaudīt. Ījabam atņem gandrīz visu – bērņus, mantu, veselību. Sieva ir vienīgais, ko Ījabs nepazaudē. Stāsta beigās tomēr atklājas, ka Dievs Ījabu nav aizmirsis. Ījabs, kas tik daudz zaudējis, atkal atrod laimi un labklājību: "Un tas Kungs svētīja Ījaba beidzamās mūža dienas vairāk nekā viņa dzīves sākumu." Bet stāsta sprindzinājums atrodams dvēseles krīzē, ko Ījabs piedzīvo, kad ir kārdināts Dievu nopelt un pagriezt Viņam muguru.

Kad Ījabs visu ir pazaudējis viņš saka: "Kails es esmu nācis no savas mātes klēpja un kails es atkal aiziešu. Tas Kungs bija devis, tad Kungs ir ņēmis, tā Kunga vārds, lai ir slavēts." - vārdi, ko joprojām kādreiz piesauc bērēs. Ījabam būs vēl jāieskatās dziļākā padibenī pirms viņš var ticēt, ka krusta ciešanām sekos augšāmcelšanās brīnums.

Nāk Ījaba tā sauktie draugi, kas viņu nelaiž mierā. Viņi atkal un atkal Ījabam saka, ka nelaieme viņu piemeklējusi tādēļ, ka Ījabam ir kāda apslēpta vaina. Un galu galā Ījabs pats griežas pie Dieva ar savu sāpīgo "kāpēc", jo viņš nevar ticēt, ka viņa ciešanas ir sods, ko viņš būtu no Dieva pelnījis. Ījabs lūdz, lai Dievs viņam parādās un visu izskaidro.

Un Dievs Ījaba lūgšanas uzklausā. Bet kad Dievs parādās nenotiek nekāda skaidrošanās. Dievs Ījabam atklāj radības neiedomājamus augstumus un dziļumus. Dievs Ījabu nostāda vaigu vaigā ar Radības neizsmeļamo, neizdibināmo noslēpumu. Dievs ir uzklausījis Ījaba jautājumus, bet tiem neatbild kā Ījabs bija sagaidījis. Dievs neatbild, ne jo Dievs nav ar mieru atbildēt, bet Dievs neatbild jo Ījaba jautājumi ir neatbildami.

Savā izmisumā Ījabs meklē atbildes jautājumiem par ciešanām un taisnību. Bet šiem dziļiem jautājumiem nav pareizas vai nepareizas atbildes, jo šie jautājumi ir eksistenciāli. Būtiskiem jautājumiem par ticību, žēlastību un jēgu nav atbilžu ja jautātājs pats būtībā nemainās. Tādēļ uzrunā no viesuļvētras Dievs Ījaba jautājumiem atbild tikai ar pretjautājumiem, kas nostāda laicīgo pret mūžības fonu: "Un Tas Kungs no tuksneša vētras mākoņa atbildēja Ījabam: Kur tu biji tolaik, kad Es zemi veidoju? Kas ir noteicis tās samērus? Vai kas pāri tai ir izstiepis mērauklu? Iekš kā iegremdēti tās pamatbalsti, vai kas ir licis tās stūra akmeni, kad visas rīta zvaigznes kopā dziedāja un visi

Dieva dēli gaviļēja? Kas noslēdza jūru ar stipriem vārtiem, kad tā, dzīvi burbuļodama, izplūda ārā no savas mātes klēpja tolaik, kad Es mākoņus tai izveidoju par tērpu un ietīstīju to tumsā it kā tinamos autos? Kad Es tai noteicu Savu nolikto robežu un teicu: līdz šai vietai tu plūdīsi, bet ne tālāk, un šeit lai norimst tavi lepnie viļņi!"

Ījabs prasīja atbildes, bet Dievs piedāvā attiecību. Dievs Ījabam apstiprina, ka debess un zemes radītājs Ījabu mīl un par viņu rūpējas. Tā ir līksma vēsts, ko Jaunā Derībā sadzirdam tieši caur Jēzus krusta nāvi un augšāmcelšanās brīnumu. Par spīti pārbaudījumiem, neesam lemti iznīcībai, bet Dieva valstībai. Ījaba vārdiem runājot: "Taču es zinu, ka mans glābējs ir dzīvs, un pēcgalā Viņš celsies pāri pār pīšļiem, un pēc tam, ja arī mana āda būs saplosīta gabalos un es būšu bez miesas palicis, es tomēr skatīšu Dievu."

Stāsta beigās Ījabs saka: "Līdz šim es tikai no ļaudīm biju dzirdējis par Tevi, tagad arī mana acs Tevi skatījusi! Tāpēc esmu mierināts un atceļu savas sūdzības, būdams gatavs sēdēt putekļos un pelnos." Cilvēks ir cēlies no putekļiem un pelniem, no zemes. Dievs pirmo cilvēku izveidoja no zemes māliem un iedvešot savu garu cilvēku darīja par dzīvu dvēseli. Ar pēdējo dvasu miesa atgriežas putekļos un pelnos, bet dvēsele atgriežas pie Dieva. Tādēļ bērēs mēs aizgājēja mirstīgās paliekas svētam ar vārdiem: "No zemes tu esi nācis, uz zemi tev atkal jāatgriežas, no zemes mūsu Pestītājs, Jēzus Kristus, tevi augšāmcels jaunai dzīvībai."

Kamēr iedomājamies, ka veselība, ka labklājība un laime būs mūžīga, retais izjūt vajadzību meklēt Dieva žēlastību ar visu sirdi, prātu, dvēseli un spēku. Kad likteņa pagrieziens mūs līdz dziļumiem pārbauda, meklējam mieru, kas "augstāks par cilvēku prātu un saprašanu". Viesuļvētrā Dievs rāda, ka Radītājs ir pāri pār visām radītām lietām. Ījabs tad atkāpjas. Viņš izbeidz savu tiesas prāvu ar Dievu. Bet Ījabs neatzīst nekādu sevišķu vainu, kas būtu samērīgs ar piedzīvotiem zaudējumiem. Ījabs neatzīst, ka būtu pelnījis nelaiemes, kas viņam vēlušās pāri. Un Dievs ir vienis prāts ar Ījabu. Dievs tuvu klāt pienāk Ījabam, kas Dievu dedzīgi meklējis, bet novēršas no Ījaba draugiem, kas savā paštaisnībā no Dieva novērsušies.

Uz lapiņas redzam kā mistiķis, dzejnieks un grafiķis Viljams Bleiks iedomājās brīdi, kad viesuļvētra pārtop. Brīdi agrāk viesuļvētra rādījās kā haoss, kas draudēja iznīcināt itin visu. Līdz atklāsmes brīdim Ījabs baidījās, ka Dievs viņu ir notiesājis, pametis un nu viņu nolādēs. Bet ar atjaunotām ticības acīm skatoties Dievs, kas Ījabu no viesuļvētras uzrunā vairs nerādās nebūtības tumsā, bet mūžīgās dzīvības gaismā. Vētra nu

rādās kā gaismas Dieva dvaša, kas pašā sākumā auroja pāri dziļumiem, kad tie bija vēl neiztaisīti un tukši. Ījaba šķietamie draugi, kas bija Dieva taisnību aizstāvējuši savā paštaisnā mazitība no Dieva slēpjas. Bet Ījabs savā kailā atvērtībā ir gatavs piedzīvot atjaunotu tuvību ar savu Radītāju, Pestītāju un Svētītāju.

Dievs no viesuļvētras izstaro gaismu, kas sākotnēji atspīdēja, kad Dievs teica "lai top gaisma, un gaisma tapa ... un Dievs redzēja to labu esam." Tā ir mūsu kopīgā pārliecība, ka par spīti grēka un nāves īstenībai,

krustam seko Lieldienu rīta saullēkts, ja vien paļaujamies uz to, kas vētrām saka: "Klusu, mierā!" un "vējš un jūra paklausa". Mēs pulcējamies, lai Dievu kopā pielūgt, jo ticam, ka atjaunojot savas attiecības ar gaismas Dievu, mēs atjaunojam savas mīlestības attiecības ar visiem Dieva bērniem, kas Dievu meklē un ilgojas Dievu atrast. Kad atveramies Ījaba ticības liecībai, arī mēs varam līksmi dziedāt: "Viņš dzīvo, dāvā dzīvību, Ar Viņu nāvi pārspēšu; Es priecīgs - Viņš mans labais Gans, Viņš dzīvo, dzīvo Glābējs mans." Āmen. – *māc. Laris Saliņš*, Salas baznīcā 17. oktobrī

Heritage 2021

The theme of LHC this year was "Latvia Comes to Nometne" - since we couldn't travel to Latvia this year, Latvia traveled to us! Over the course of two weeks we "visited" different towns and regions of Latvia through a range of art, language, singing, and dancing activities. Campers danced at a Riga-themed balle, looked for amber in Liepaja, had a beach carnival in Jurmala, and a forest-themed dinejballe. We marked all the different towns and cities we have a connection to on a map.

After two years, Nometne returned this summer to present a truly unforgettable year. With immense anticipation and long awaited jitters for what was to come, the reunion of campers and counselors was nothing short of wonderful. Upon entering Nometne's nostalgic gates, the feelings of anticipation and excitement were teeming. The two weeks that followed expanded on these feelings and the Nometne spirit was alive and well. Latvian Heritage Camp's two week program was jam packed with classic activities in addition to some new ones that ignited a joyful celebration among all participants. When reflecting on Nometne 2021, it is clear that everyone was striving for the feeling we had all gripped onto these past two years: the feeling of being together and celebrating our culture.

Campers and counselors alike resonated on the special feeling that only Nometne could give. Camper Anna Goss, age 14, explains what returning to Nometne meant to her. She writes, "Coming back to Nometne felt like coming back home after two years. If I'm being honest, it was one of the best times I've had in the past two years." Camper Sofia Rudus, age 13, remarks, "It was terrible not

Campers had the opportunity to hike Spruce Top this year, a first for many of them. We got lessons in making piragi and vainagi, swam, played sports, worshipped, connected with Latvian culture, and enjoyed time spent in nature, renewing old friendships and forging new ones. Thank you to all the families and staff whose flexibility and support made this a safe, healthy, and memorable summer.

Ērika Dajevska, Heritage Camp director

being able to go to camp for two years. It was wonderful seeing everyone after all that time and I was very happy that a lot of people I knew came back. I made a lot of new memories and made new friends as well as reconnecting with old ones."

There is no denying that Nometne 2021 was different from years past. Before experiencing Nometne this year, there were definitely some questions from campers, counselors, and families about how this year would look with COVID-19. Additionally, doubts and uncertainties arose. After all, one of Nometne's amazing qualities is that it remains consistently magical year after year. Despite the challenges presented due to the pandemic, the two weeks ran smoothly and everyone involved actively followed state guidelines with a smile. Camper, Riga Fearon, age 12, reflects, "It is

Oldest campers, counselors and mācītājs Laris Saliņš at Spruce Top

always amazing to be a part of this community, even with COVID restrictions. The counselors and staff gave us an amazing experience and everyone had a wonderful time.” Aleksa Caruso, age 28, also reiterates the fact that Nometne was just as special, even with COVID regulations. She writes, “It was so great seeing everyone at camp. Despite the fact that there were COVID regulations, I could not tell while being at camp. Everyone coming together felt so nice and it was great that we had some sense of normalcy by having camp. I felt all the more closer to everyone after having not been together for two years. I did miss the parents being around, but I felt it helped the kids grow closer together. I hope that next year masks and COVID will not be an issue and that we can all come together again.”

This year included some particularly special events and moments. Mācītājs Laris Salins led the oldest campers and a handful of counselors on a hike to Spruce Top. A “Riga Rave” was held on the first Friday and a new Clue-themed mystery night ran the second Wednesday. Ariana Malins, age 21, emphasizes that “the activities were very special this year. During all my years at camp, I’ve always looked forward to activities that are repeated because they hold so much

nostalgia and excitement. This year, we incorporated a lot of new activities that the campers really enjoyed which was super special as well.” Overall, the summer of 2020 was an extremely disappointing and difficult time. Missing Nometne, a place that so many people treasure as their second home, made the summer that much harder. However, if only one positive thing came from the absence of Nometne 2020, it was the intense spirit that persisted and grew. There has always been a magical spirit within Nometne, however, this year it was more exuberant than ever. And for that feeling, it is necessary we thank the amazing campers, staff, and families for creating a community so dedicated and persistent to loving its culture and one another. Due to this bond, Nometne 2021 was one of the most amazing summers Nometne has ever seen. The bond the Latvian community shares has not only been consistent through troubling times, but has grown stronger to foster the best place many people have ever known. Laila Čakars, age 15, puts it best: “It’s hard to have a bad experience at Nometne. You are surrounded by pure love and kindness. The beautiful land is welcoming and the staff is caring. I feel healthiest and happiest when at this home away from home.”

Taylor Addison

Jonkeru Pamatskola atsāk mācības klātienē

11. septembrī, siltajā, saulainajā sestdienā, pēc pusotra gada prombūtnes, durvis atkal vēra Jonkeru pamatskola. Svinīgi tika atklāta skola ar mīļu un pamācošu uzrunu no Mācītāja Lara Saliņa, skolotājiem skolas logos sarīkojot nelielu priekšnesumu ar tērpiem, tekstiem, un dziesmām. Tika nodziedāta Latvijas himna, ka arī jaunatpušā Jonkeru skolas himna (komponiste skolotāja Arta Jēkabsone, izmantojot skolas bērnu radītos tekstus).

Tomēr pirms svinīgās atklāšanas liels darbs bija jāiegulda klātienes mācību noorganizēšanai pandēmijas laikā. Visiem studentiem un vecākiem tiek mērītas temperatūras, katrā skolas istabā gaisa filtrs, visiem maskas, un logus mācību laikā jātur vaļā. Neskatoties uz to, ka jaunais režīms ir apgrūtināošs, tas viss ir to vērts, jo esam atkal kopā, nevis attālināti. Varam atkal dziedāt kopā, dejot un iet rotaļās. Lai arī cik jauki ir mācīties pīdžamās un vecajās čībās, skolas telpās tomēr izglītības process iet raitāk un patīkamāk. Skolas pārzines Līga Balode, Inita Cordazzo, un Arta Jēkabsone veltīja neskaitāmas stundas, lai varētu veiksmīgi atsākt mācības. No visām malām brauc bērni, lai piedalītos – no Konektikutas, no Longailandas, no Vestčesteras un tālākiem ziemeļiem. Tālākie braucēji brauc ar mašīnām, ņujorkieši brauc gan ar metro, gan autobusu no Manhatenas, Bruklīnas un no citiem

lielpilsētas punktiem, lai būtu iespēja mācīties, draudzēties, runāt latviski ar citiem tautiešiem un viņu līdzgaitniekiem.

Kā viena no skolas pārzinēm Inita skaidro: “Šogad skolā mācās 32 bērni un 4 pieaugušie LSL (Latvian as a Second Language) klasē. To skaitā, mūsu skolai pievienojās 9 jauni bērni un 5 atgriezās mūsu skolnieku rindās. Mūsu saimei ir arī pievienojušies jauni skolotāji un skolotāju palīgi - to skaitā - Zane Kaljo, kas ir uzņēmusies apcubināt un vadīt mūsu pašus mazākos Spēļu grupiņā, Egils Kaljo - 4.klasi, kā arī māca Ģeogrāfiju 6.klasei un Emīlija Pavlovska cītīgi māca 6.klasi un izpalīdz ar mūziku un pieaugušo LSL klasi. Savu darbību turpina - Līga Balode, kā viena no skolas pārzinēm, literatūras skolotāja un pieaugušo LSL klasi, un, protams, neaizmirst savus mīluļus Sagatavošanas klasītē. Arta Jēkabsone cītīgi darbojas ar saviem pirmklasniekiem, māca dziedāšanu un palīdz ar skolas vadīšanu. Sari Eskildsen māca 3.klasi un Inita G. Cordazzo turpina ar 5.klases audzināšanu un latviešu valodas apguvi, kā arī palīdz ar skolas vadīšanu. Esam arī pateicīgi mūsu jaunajiem skolotāju palīgiem - Edītei Juarez-Lācei un Ilzei Friersonai. Emīlīja, dziedātāja un topoša skatuves māksliniece no Latvijas, kura mācās Manhetenas Mūzikas skolā, jau piekrita ar mums darboties pirms ierašanās Amerikā. Skolnieki tiks

bagātināti arī ar Ticības mācību un svētbrīžiem ar mācītāju Lari Salīņu un skolotāju Dāvidu Grendzi.

Īpaši priecājamies par mūsu spēļu grupiņu, ar pavisam mazajiem letiņiem – pusotrgadniece Klāra, divgadniece Lelde, un trīsgadnieks Henrijs, kuri plāno tikt katru nedēļu – nekad nav par agru sākt latviešu skolu un iepazīties ar Latviju!

Viens no nozīmīgākajiem un iespaidīgākajiem projektiem šajā skolas gadā ir dokumentālās filmas – “Ņujorkā Latviju meklējot”. Ņujorka – varbūt pasaulē visievērojamākā kultūras, sporta, mākslas galvaspilsēta. No visām pasaules malām braukt uz Ņujorku ar cerību izsisties – bet reti kuram sanāk. Pārsteidzoši ir, cik daudzi latvieši ir tomēr atstājuši savu iespaidu šajā pilsētā. Ir gan pazīstamāki vārdi – kā, piemēram, basketbolists Kristaps Porziņģis un dziedātāja Elīna Garanča. Tomēr ir vesels lērums ar latviešiem, kuri ir cieši saistīti ar Ņujorkas vēsturi – kā tikai dažus piemērus varētu vēl minēt - šaha lielmeistars Edmārs Mednis, mūziķe Una Tone, dejotāja Vija Vētra, Elles ķēķu latviešu bohēmieši – izcilie un ietekmīgie rakstnieki, dzejnieki, un mākslinieki, un vēl daudzi. Katrai

ģimenei bija uzdevums sagatavot īsu filmiņu par kādu cilvēku vai vietu Ņujorkā, un rezultāti tiks sakopti filmā, kura tiks prezentēta 20. novembrī, kad Jonkeros tiks atzīmēta Latvijas gadadiena.

Skolas gadā vēl tiek plānota rotaļu diena kādā Ņujorkas parkā, kad bērni, skolotāji, un vecāki ies pastaigā lai varētu baudīt dabu, un mācīties dabas klasē, dziedāt un rotaļāties.

Lai arī pēdējais pusotrs gads ir bijis trieciens visiem, Jonkeru pamatskola turpina mīļi gaidīt bērnus (daži labi jau trešās paaudzes Jonkeru latviešu skolnieki) un vecākus, kuri vēlas pavadīt sestdienas latviskā gaisotnē.

Egils Kaljo

apakšā: skolas mākslas darbi Jonkeru pagalmā

Tikšanās ar Latvijas valsts prezidentu

2021.gada 19.septembris – saulaina, skaista un vēl vasarīgi silta svētdienas pēcpusdiena – izvērtās par vēsturisku un bezgala nozīmīgu dienu Ņudžersijas latviešu skolas dzīvē! Gaisā virmoja patīkams satraukums un mēs gaidījām viesus – ļoti īpašus viesus! Skolas pagalmā ieripoja auto korteža un viņi jau bija klāt - Latvijas Valsts Prezidents Egils Levits ar kundzi Andru Leviti, ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, vēstnieki Māris Selga un Andrejs Pildegovičs ar kundzēm, Latvijas goda konsuls Ņujorkā Daris Dēlišs, prezidenta kancelejas vadītājs Andris Teikmanis, Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras direktors Kaspars Rožkalns un citi prezidenta delegācijas dalībnieki. Augstie un mīļi gaidītie viesi bija ieradušies, lai tiktos ar Ņudžersijas latviešu skolas saimi, Ņudžersijas un Ņujorkas apkaimē dzīvojošiem tautiešiem, baudītu skolēnu, absolventu un skolotāju sagatavoto lielisko svētku programmu, kā arī Jānim Lucam pasniegtu valsts augstāko apbalvojumu - Triju Zvaigžņu ordeni!

Skolas pārzīnes Jana Anča-Tetere un Sarmīte Leja-Grigaliničiņa kopā ar Anitu Bataragu sagaidīja viesus un pavadīja viņus uz āra parciņā ierīkoto svinību vietu. Kad viesi bija ieņēmuši vietas, svētku pasākums varēja sākties! 8.klases skolēni – Ryan Jaber, Kaiva Atkinson un Kristīne Jātniece cēli ienesa Latvijas karogu, un Andrew Puntel klavieru pavadījumā svinīgi tika nodziedāta Valsts himna. Pēc skolas pārziņu uzrunām sekoja skolotāju un skolēnu sagatavotā svētku koncerta

programma, kuras ievadā klātesošie baudīja triloģiju “Rudens parāde”. Triloģijas pirmā daļa “Rudens – ražas laiks”, tika atklāta ar latviešu tautasdziesmu, kuru skaitīja 8.klases skolniece Kaiva Atkinson. Otrā daļā “Rudens – skolas laiks” ar dzejoļiem par skolu bija sagatavojuši un sirsnīgi nodeklamēja skolas paši mazākie – Ella Kasparsons (pirmsskola) un Ēriks Meixner (1.klase). Triloģijas nobeigumā “Rudens – dzejas laiks”, klātesošajiem bija vienreizēja iespēja noklausīties 6.klases skolnieces Līvas Kilgišovas sadziedotu Diasporas bērnu literārās daiļrades konkursa dzejoļi “Lecot iekšā rudenī” pašas autore izpildījumā.

Ja kādam šķiet, ka skolēni pēc 8.klases absolvēšanas, mūk atpakaļ neatskatīdamies, un turpmākos gadus velta, lai atgūtu iekavētās sestdienu miega stundas, tad Ņudžersijas skolas 47. un 48. izlaiduma klašu absolventi pierādīja gluži pretējo! Četri braši un stalti puisi - Kristoff Spellens, Maksis Rathods, Rūdis Jātnieks un Kristers Leja – klātesošos pārsteidza ar skanīgi nodziedātu latviešu tautasdziesmu “Ai jel, manu vieglu prātu” Ainara Mielava apdarē, kuru uz akordeona meistarīgi izspēlēja Andrew Puntel. Absolventu dziedātā dziesma tika uzņemta ar ovācijām, un pavisam drīz jau klātesošie pievienojās gan ar aplausiem, gan līdzīgi dziedot. Tālāk sekoja vēl viens “saldais ēdiens” un īsta bauda latviešu tautas mūzikas instrumentu mīļotājiem. Jau veselu gadu skolotājas Sarmas Dindzānes Van Sant vadībā, skolā atkal skan 13

stīgu trimdas kokle un darbojas koklētāju ansamblis. Šoreiz jaunie koklētāji – 6.klases skolniece Katrīna Meixner, absolventi Ella Damratoski un Kristers Leja – klātesošos iepriecināja ar latviešu tautasdziesmu “Ziedi, ziedi rudzu vārpa”. Turpinājumā, godinot un sveicinot sauli, izskanēja vēl viena latviešu tautasdziesma “Es ar sauli saderēju”, kur kokles stīgu skaņai pievienojās skolas kopkora un citu viesu balsis. Savukārt koncerta izskaņā – īpaša fināla dziesma! Rakstnieces Annas Brigaderes vēstījums, ko dzejniece Māra Zālīte ievijusi skaistā dzejolī, bet komponists Imants Kalniņš ietērpis bezgala saviļņojošā mūzikā – dziesma “Virs galvas mūžīgs piena ceļš”. Skolas kopkora izpildījumā ar solistu – skolas absolventu Gabrielas Panteles un Ellas Damratoski – izjusto dziedājumu, kopkora diriģentes Gunas Panteles vijoles un Andrew Puntel klavieru pavadījumā, klāt-es-o-šajiem nācās noraust ne vienu vien patiesa aizkustinājuma un saviļņojuma asaru!

Koncerta programmai beidzoties, turpinājās pasākuma oficiālā daļa un vārds tika dots vēstniekam Mārim Selgam. Pēc īsas vēstnieka ievadrunas, tika pieteikts Valsts prezidents un sekoja ilgi gaidītā Egila Levita uzruna tautiešiem. Prezidenta uzrunas izskaņā klātesošajiem bija iespēja piedzīvot vēl vienu unikālu un bezgala īpašu notikumu – valsts augstākā apbalvojuma, Triju Zvaigžņu ordeņa, pasniegšanu klātienē! To Jānis Lucs - ilggadējais latviešu sabiedriskais darbinieks un mecenāts Ņudžersijā – personīgi saņēma no Prezidenta Egila Levita rokām, un tika godināts ar klātesošo aplausiem un ovācijām! Oficiālās daļas izskaņā,

Anita Batarags prasmīgi moderēja jautājumu uzdošanas sesiju, un klātesošajiem – gan skolēniem, gan pieaugušajiem – bija vienreizēja iespēja uzdot savus jautājumus tieši Prezidentam Levitam un saņemt tūlītēju atbildi! Uzdotie jautājumi bija visdažādākie - gan bezgala nopietni ar komplicētu raksturu, gan arī pavisam vienkārši, kā, piemēram, “Kas ir Prezidenta mīļākais mājdzīvnieks?”. Visus uzdotos jautājumus Prezidenta kungs atbildēja ar patiesu ieinteresētību un perfektu humora devu, kas pasākumu dabīgi sāka ievirzīt daudz neformālākā gaisotnē. Vēl sekoja tikai fotogrāfēšanās, un tālāk jau visi varēja pulcēties neformālās sarunās un baudīt saimnieču sarūpētās uzkodas.

Esam no sirds pateicīgi Prezidentam Levitam, Prezidenta kancelejai un LR Pastāvīgai pārstāvniecībai ANO Ņujorkā par Ņudžersijas latviešu skolai izrādīto godu! Līdz sirds dziļumiem esam aizkustināti un lepojamies par mūsu skolēnu un absolventu priekšnesumiem, skolas pārziņu Janas Ančas-Teteres un Sarmītes Lejas-Grigalinovičas sirdsdegsmi, enerģiju un milzu ieguldīto darbu, kā arī visas skolas saimes neizmērojami lielo mīlestību, radošo pieeju, palīdzīgajām rokām ikvienā darbā un atbalstu, lai šādi – Ņudžersijas latviešu skolai un visai Ņudžersijas un Ņujorkas latviešu sabiedrībai tik īpaši svētki varētu notikt. Kā savā sirsnīgajā uzrunā klātesošajiem teica Valsts Prezidents Egils Levits: “...galvenais, ka cilvēkam ir griba un vēlme būt latvietim. Un tā Jums visiem ir!”. #gribabūtlatvietim *Laura Vilsons-Meixner*

Ņudžersijas skolas saime ar prezidentu Egīlu Levitu

Rudens nāca sētiņā

Latvietis vienmēr ir bijis cieši saistīts ar dabu. Rudens ir laiks, kad svinam ražas svētkus un varam

izbaudīt grūtā darba augļus.

Miķeli gaidīju Kā savu brāli: Tas deva malciņu,
Tas kumosīņu.

Šogad svētkus svinējām ārā, rudens saulītē un vējā.
Ievadā uzzinājām par rudens saulgriežu laiku –
Miķeļiem un rudens darbu beigšanas laiku - Mārtiņiem.
4. klase skaitīja tautasdziesmas un uzdeva mīklas –
nemaz nebija tik viegli atminēt!

Kad sakopta sēta un istabas, var sākt gatavot
rotājumus. Tiem izmantojām krāsainas lapas, ozolziļes,
kastaņus, sēkliņus un dzērvenes, kā arī sažāvētus augus.
Gatavojām vainagus, saktas un dažādas virtnes.

Kas tur dīc, kas tur rīb Ap to mūsu istabiņu?

Mārtiņš gaili dancī veda, Ap istabu tekādams.

Neiztikām arī bez Mārtiņa gailīša! No papīra, po-
dziņām un dzijas taisījām gailīša rotājumus. Katrs
varēja iemācīties kaut ko jaunu.

Nobeigumā gājām Miķeļdienas rotaļās, kurās tika
rādīts spēks un izveicība. Skolotājas un bērni

pārbaudīja savu meistarību, lecot kartupeļu maisos.

Mūsu Rudens svētki izdevās! To varējām redzēt
gan bērnu, gan skolotāju aizrautībā un priekā. Cik labi,
ka esam atraduši mīļus draugus un vietu, kur turpināt šo
skaisto latviešu tradīciju!

Ieva Kreichelt

Ieva Kreichelt un Ansis Liepiņš, foto: Kristīna Rathode

Pēc 7. novembra dievkalpojuma Salas novads svin pārziņa Viestura Miķīša dzimšanas dienu ar kliņģeri

Kalendāra turpinājums no 8. lpp:

Sestdien, 13. novembrī, Ņujorkas koris aicina svinēt mūsu dzimtenes, Latvijas, neatkarības dienu ar pulcēšanos

14:15 - Centrālparkā, 'Cedar Hill' pļavā, 14:45 - Gājiens par parku, 15:15 - Sadziedāšanās 'Cedar Hill' pļavā.

Svētdien, 14. novembrī, 10:30, Valsts svētku dievkalpojums Salas baznīcā, seko kliņģeris un kafija, video izrāde.

Ceturtdien, 18. novembrī, St. Andrew baznīcā, Ņudžersijas Valsts Svētku dievkalpojums 11:00. Seko sarīkojums
ar svētku runātāju Anitu Bataragu.

Ceturtdien, 18. novembrī, Ņujorkas Latviešu Organizāciju Padomes virtuālā Valsts svētku programma, kuras saiti
izziņos.

Sestdien, 20. novembrī, 11:00, Jonkeru baznīcā. Jonkeru Latviešu skolas Latvijas dzimšanas dienas svētki.

Svētbrīdis un svētku rituāli, filmiņas “**ŅUJORKĀ LATVIJU MEKLĒJOT**” pirmizrāde, tikšanās ar
dokumentāliem varoņiem un filmas veidotājiem. Apmeklētājiem lūdzu pieteikties info@nylatvianschool.org.

20. novembrī 12:30, Ņudžersijas latviešu skolā Latvijas svētki ar ceļojumu cauri Latvijas novadiem “Stūru
stūriem tēvu zeme”.

Svētdien, 12. decembrī, 10:00 dievkalpojums Jonkeru baznīcā, kam seko dāmu komitejas eglīte ar Artas
Jēkabsones koncertu.

Sestdien, 18. decembrī, 14:00 Iekšpilsētas novads atsāk klātienes dievkalpojumus. Jo Seafarers nav vēl pieejams,
atradām jaunu vietu, St. John's in the Village, 218 W 11th St, New York, NY 10014, tuvu Christopher St.

Station, seko novada eglīte. Dievkalpojumi šajā jaunā vietā turpināsies reizi mēnesī.

Svētdien, 19. decembrī Salas novada eglīte seko dievkalpojumam.

Līdz Ziemsvētkiem lūdzu piesakiet jauniešus iesvētes mācībām mācītājam Saivaram vai mācītājam Saliņam.

Dievkalpojumu un notikumu kalendārs

Novembris – 2021				
	Salā	Jonkeros	Nudžersijā	Cittur
Svētd. 7.	10:30 Saliņš	Nav dievkalpojuma		
Svētd. 14.	10:30 Valstsvētku dk, Saliņš	10:00 Valstsvētku dk, Saivars		
Ceturtd. 18.			11:00 St. Andrew, Valstsvētku dk, Saivars	ŅLOP virtuālā Valsts Svētku programma
Sestd. 20.		11:00 Skolas Valsts svētki, Saliņš	12:30, Skolas Latvijas svētki	
Svētd. 21.	10:30 Mirušo piemiņas diena, Saliņš	10:00 Mirušo piemiņas diena, Saivars		
Svētd. 28. 1. Advents	Nav dievkalpojuma	10:00 Saivars		
Decembris – 2021				
Svētd. 5. 2. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Saivars		
Svētd. 12. 3. Advents	10:30 Saliņš	10:00 Saivars, seko eglīte		
Sestd. 18.		Skolas eglīte, Saliņš	11:00 Skolas eglīte, Saivars	14:00 St. John's in the Village, Saliņš, seko eglīte
Svētd. 19. 4. Advents	10:30 Saliņš, seko novada eglīte	10:00 Saivars		
Piektd. 24.	18:00 Ziemsvētku vakars, Saliņš	18:00 Ziemsvētku vakars, Saivars		
Sestd. 25. Ziemsvētki			11:00 St. Andrew, Saivars	

Maiņa draudzes nodevu struktūrā: Draudzes valde ir nolēmusi ka **Draudzes locekļiem zem 26 gadiem nodevas ir \$25 gadā.** Mēs saprotam, ka ienākumi ir šinī dzīves posmā ierobežoti, bet Jūsu atbalsts, vienalga cik tas liels vai mazs ir svarīgs draudzes darbam. Ja jūsu ienākumi nav ierobežoti papildus ziedojumi palīdzētu draudzes saimniecībai un būtu ar pateicību pieņemti.

skat. kalendāra detaļas iepriekšējā lapā

Latvian Evangelical Lutheran Church of New York

4 Riga Lane
Melville NY 11747-3406

Address Service Requested

NON PROFIT ORG
U.S. POSTAGE
PAID
DEER PARK NY 11729
Permit No. 27